[1]मालभारी-उत्पलमालभारी, [2]विश्वम्भरः-विश्वम्भरा,
[3]ग्रामभर्ता, [4]बभ्रिः, भारः, बिभरिषुः-बुभूर्षुः[A], [5]बेभ्रियः ;
भर्तव्यम्, भारयितव्यम्, बिभरिषितव्यम्-बुभूर्षितव्यम्, बेभ्रीयितव्यम् ;
भरणीयम्, भारणीयम्, बिभरिषणीयम्-बुभूर्षणीयम्, बेभ्रीयणीयम् ;
[6]भृत्यः, भार्याः (क्षत्रियाः), [7]संभृत्यः-संभार्यः, [8]सम्भर्यम्, भार्यम्,
बिभरिष्यम्-बुभूर्ष्यम्, बेभ्रीय्यम् ;
ईषद्भरः-दुर्भरः-सुभरः ; — —
[9]भ्रियमाणः, भार्यमाणः, बिभरिष्यमाणः-बुभूर्ष्यमाणः, बेभ्रीय्यमाणः ;
[10]भारः, भारः, बिभरिषः-बुभूर्षः, बेभ्रीयः;
भर्तुम्, भारयितुम्, बिभरिषितुम्-बुभूर्षितुम्, बेभ्रीयितुम् ;

---

1. 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति णिनिः। 'इष्टकेषीकामालानां चिततूलभारिषु' (6-3-65) इति पूर्वपदस्य ह्रस्वः। 'पदाङ्गाधिकारे तस्य च तदुत्तरपदस्य च' (परिभाषा-30) इत्यनेन तदुत्तरपदस्य च ह्रस्वः। तेन 'उत्पलमालभारी' इत्यपि साधुः।
2. 'संज्ञायां भृतॄ—' (3-2-46) इति खच्। 'खित्यनव्ययस्य' (6-3-66) इति वर्तमाने, 'अरुर्द्विषदजन्तस्य—' (6-3-67) इति मुम्। **विश्वम्भरः**=विष्णुः। स्त्रियां टापि **विश्वम्भरा**=भूमिः। '**विश्वम्भरा**, साम रथन्तराख्यं पतिंवरा चापि धनञ्जयश्च।' इति **प्रक्रियासर्वस्वे**।
3. 'तृन्' (3-2-135) इति ताच्छील्ये तृन्। याजकादित्वात् (2-2-9) समासः।
4. तच्छीलादिषु कर्तृषु, 'आदृगमहनजनः किकिनौ लिट् च' (3-2-171) इत्यनेन किः किन् वा प्रत्ययः। तस्य च लिड्वद्भावेन द्विर्वचनादिके कृते, 'इको यणचि' (6-1-77) इति यणादेशः। **बभ्रिः**=आयुधविशेषाणां भरणशाली।
5. यङन्तात् पचाद्यचि, यङो लुकि संयोगपूर्वकत्वात् यणं बाधित्वा, इयङादेशे रूपमेवम्।
6. '**भृञो**ऽसंज्ञायाम्' (3-1-112) इत्यत्र 'असंज्ञायाम्' इत्युक्तेः, संज्ञायां क्यपि तुकि **भृत्यः**=कर्मकरः। असंज्ञायां तु **भार्यः** इत्येव। **भार्याः** नाम क्षत्रियाः।
7. 'संपूर्वाद्वा' (वा. 3-1-112) इत्यनेन वा क्यप्। पक्षे ण्यत्।
8. अत्र बाहुलकात् यत्प्रत्यये, गुणः। **सम्भर्यम्** गवामयनरूपः सत्रविशेषः। **क्वचित्**, '**सम्भार्यम्**' इत्येव गवामयनस्य नाम दृष्टम्।
9. यकि, 'रिङ् शयग्लिङ्क्षु' (7-4-28) इति रिङादेशः।
10. धातोरस्य ह्रस्वऋकारान्तत्वात् घञेव न्याय्यः; **क्षीरस्वामी** तु "'ऋदोरप्' (3-3-57) **भरः**।" इत्युक्तवान्। तच्चिन्त्यम्।

A. 'स्वां जिज्ञापयिषू शक्तिं **बुभूर्षू** नु जगन्ति किम्।' भ.का. 9.37.